

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 8. Mt. XIX.

Vasario-Febr. 25, 1939

Lietuvos Mairijon
 Provincijos Biblioteka

TSRS valst
 respublikine
 biblioteka

PIRMAS GAVĖNIOS SEKMADIENIS

EVANGELIJA

I Kor. 13, 1—13.

BROLIAI: Jei aš kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomis, bet neturėčiau meilės, aš būčiau kaip žvangantis varis ir skambančios kanklės. Jei turėčiau pranašystės dovana, žinočiau visas paslaptis ir visoki mokslą; jei turėčiau visą tikėjimą, taip kad galėčiau perkelti kalnus, neturėčiau gi meilės, aš esu niekas. Jei išdalinčiau visą mano lobį beturčiams valgydinti ir jei išduočiau savo kūną sudeginti, bet neturėčiau meilės, nieko man nepadeda.

Meilė yra kantri, maloninga. Meilė nepavydi, nesielgia sauvalingai, nesipučia. Ji yra nesididžiuojanti, neieško, kas jos yra, nesu-sierzina, neįtaria piktume, nesidžiaugia ne-teisybe, džiaugiasi gi tiesa; visa nukenčia, visa tiki, visako viliasi, visa pakelia.

Meilė niekuomet nepaliauja, nors pranašystės paliaus buvusios, nors kalbų nebebus, nors žinojimas nieku pavirs. Nes mes žinome dalimis ir dalimis pranašaujame. Kuomet gi ateis, kas yra tobula, paliaus buvę, kas yra dalimis. Kuomet aš buvau kūdikis, kalbėjau kaip kūdikis, išmaniau kaip kūdikis, galvojau kaip kūdikis; kuomet gi pasidariau vyras, nusikračiau, kas buvo kūdikio. Dabar mes matome atspindyje lyg mįslę, tuomet gi veidu į veidą. Dabar aš pažįstu dalimi, tuomet pažįsiu, kaip ir esu pažintas. Taigi,

LEKCIJA

Luk. 18, 31—43.

ANUO metu Jėzus pasiėmė dvyliką ir jiems tarė: Štai, mes einame į Jeruzalę, ir įvyks visa, kas per pranašus parašyta apie žmogaus Sūnų: Jis bus paduotas pagonims, iš jo tyčiosis, bus plaktas ir apspjaudytas; nuplakę jie užmuš jį, bet trečioje dienoje jis prisikels. Jie nieko iš to nesuprato. Tas dalykas buvo jiems uždengtas, ir jie nesuprato, apie ką buvo sakoma.

Kuomet jis artinosi į Jėriką, atsitiko, kad vienas aklas sėdėjo prie kelio elgetaudamas. Išgirdęs praeinančią minią, jis paklausė, kas tai būtų. Jam pasakyta, kad praeinąs Jėzus Nazarėnas. Tuomet jis sušuko tardamas: Dovo sūnau, Jėzau, pasigailėk manęs. Ėjusieji priešakyje draudė jį, kad tylėtų; bet jis daug labiau šaukė: Dovo sūnau, pasigailėk manęs. Jėzus sustojęs liepė atvesti jį pas save. Kuomet jis buvo prisiartinęs, paklausė jį, tardamas: Ko nori, kad tau padaryčiau? Jis atsakė: Viešpatie, kad regėčiau. Jėzus jam tarė: Regėk, tavo tikėjimas išgelbėjo tave. Jis tuojau regėjo ir sekė jį garbindamas Dievą. Ir visi žmonės, tai matydami, davė garbę Dievui.

dabar pasilieka tie trys dalykai, tikėjimas, viltis, meilė; tačiau didžiausis tarp jų yra meilė.

ŠVENČIAUSIOS JĖZAUS ŠIRDIES MALDOS APAŠTALAVIMAS

Bendroji intencija kovo mėnesiui, 1939 m., kurią šventasis Tėvas Pijus XI paskyrė:

Už katalikišką dvasiškiją.

NUO 1862 metų popiežiai yra paskyrę ir užgyrę apie 50 bendrųjų intencijų kunigų reikaluose. Iš to išeina, kaip popiežiui yra artį širdies šio mėnesio intencija. Todėl Maldos Apaštalavimo Dr-jos nariai tą dalyką privalo įsitęmyti.

“Kaip tik mes atkreipiame savo ganytojišką akį į kurį nors Bažnyčios reikalą ar jos stovį, tai mes visada apsistojame prie kunigų ir dvasiškių”, sako Šv. Tėvas Pijus XI savo puikioje ir žavinčioje enciklikoje apie kunigystę (1935). “Patys Bažnyčios priešininkai”, sako Šv. Tėvas, “gerai žino neišpasakytą kunigystės svarbą; nes jie ypatingai prieš kunigus, kaip jau mums yra prisėję apgailestauti mūsų brangiųjų Meksikoj,

kur jie savo didžiausias atakas yra padėję prieš kunigus. Visų pirma jiems rūpi pašalinti iš gyvenimo kunigus. Tada jiems bus atviras kelias sunaikinimui ir Bažnyčios, ką jie taip dažnai bandė padaryti ir vis be gerų pasekmių”.

Tas viskas yra tiesa, nes nuo kunigų išminties, uolumo ir jų šventumo, Dievo Apažadai vadovaujant, priguli Bažnyčios gerovė, sielų išganymas, tikroji žmonijos laimė ir gerovė.

YPATINGA MISIJŲ INTENCIJA

Už apsaugojimą krikščioniškų teisių ir taikos Palestinoje.

ŠV. PATRIKAS

Šv. Patrikas arba Patricijus yra airių apaštalas. Jisai buvo kilęs iš turtingos ir pasižymėjusios šeimos. Bet jis buvo tris sykius patekęs vergijon. Jisai daug keliavo ir gerai pažino tuolaikinį pasaulį. Taipgi buvo pasiekęs aukštų mokslų. Savo gyvenimo tikslu pasistatė pasiaukoti sielų ganymui ir pasiryžo atversti airių tautą į krikščionybę. Tai pareigai jį paskyrė Palaimintasis popiežius Celestinas. Pergalėdamas visokias kliūtis, sunkenybes ir vargus, jis pagaliai laimėjo airių tautą krikščionybei. Jisai ten skelbė evangeliją, krikštijo, šventino į kunigus, konsekrovo į vyskopus. Mokė vyrus, moteris, vaikus, merginas, vaikus, skaistus ir blaivaus gyvenimo. Jisai daug meldėsi, daug pasninkavo, daug dirbo. Tiek vargų pakelti jisai galėjo tik su Dievo pagalba.

LAVYBA

Tikėjimas. — Tikėjimas yra dorybė, kurios dėka mes tikime į visa tai, ką Dievas mums apreiškė. Tikėjimas įleidžia į mūsų sielas palinkimą nuolatai į Dievą žiūrėti, kaipo Aukščiausiąją Tiesą ir Gėrį.

NURODYMAI PROMOTORIAMS

BRANGUS Promotoriau:

Kovo mėnuo primena mums — Maldos Apaštalavimo Dr-jos nariams šv. Pran-

ciškaus Ksavero Melonės noveną. O šv. Pranciškus Ksaveras yra Apaštalavimo Maldos dangiškasis globėjas. Promotoriai dalindami šio mėnesio lapelius, privalo priminti nariams apie tą išganingą noveną.

Šiai novenai toks vardas duotas dėlto, kad per ją yra gaunamos nuo Dievo gausios malonės dvasiškos ir medžiaginės. Tos malonės yra gaunamos per užtarymą šv. Pranciškaus Ksavero, Indijų Apaštalo. Apaštalavimo Maldos Dr-jos nariai privalo naudoti ta novena su ypatingu pasitikėjimu, nes šv. Pranciškus Ksaveras yra ypatingas mūsų draugijos globėjas.

Ši novena iš pradžios tebuvo laikoma jėzuitų bažnyčiose. Bet apsireiškus gausiems vaisiams ji pradėta laikyti ir daugely kitų parapijų bažnyčiose. Reguliaris novenos kalbėjimas būdavo nuo kovo 4 d. iki 12-tos dienos. Bet ją galima kalbėti bet kada.

Per šią noveną išpildant paprastas išlygas galima pelnyti visuotinus atlaidus.

Šis užsiminimas apie šv. Pranciškų Ksaverą, Apaštalavimo Maldos Dr-jos globėją, primena mums maldas prie šventųjų. Yra suprantama, kad tokia grynai katalikiška organizacija, kaip Maldos Apaštalavimo Dr-ja yra uoliai atsidavusi maldoms prie Dievo šventųjų, visi kurių buvo Saldžiausios V. J. Širdies garbintojai. Mūsų draugijos lapeliuose kas mėnuo yra aprašomas kuris nors garbus šventasis. Iš to išeina, kad nariai yra nuolatai raginami prisiminti apie šventuosius. Aišku, kad tas padidina uolumą mūsų kasdieninėse maldose. Tada mūsų maldos tampa priimnesnės Saldžiausiajai Širdžiai. Priimnesni tampa mūsų geri darbai, pasiaukojimai ir kentėjimai.

Kas mėnuo parenkamas kuris nors šventasis su pažymėjimu jo ypatingos dorybės ir su patarimu jį sekti. Tokia lavyba yra ypač prasiplatinusi vienuolynuose, seminarijose ir Sodaličių tarpe. O popiežius Leonas XIII yra už tai suteikęs visuotinus atlaidus.

Ar Man Nestoti Į Vienuolyną?

Regulos (įstatai) ir paklusnumas kiekvieną valandą rodo aiškia Dievo valią, jie apsaugo nuo daugybės pavojingų pagundų, tuo žymiai sumažindami progas nusidėti. Daugelio rinktinių sielų bendravimas, jų kilnus pavyzdys ir pamaldus gyvenimas yra svarbūs akstinai siekti vis aukštesnių dalykų. Laisva nuo visokių pasaulio rūpesčių širdis netrukdomai gali pasiaukoti Dievo tarnybai ir artimo meilės darbams. Žmogus, čia gyvendamas, gali virsti tikru savo Mokytojo Jėzaus Kristaus atvaizdu. „O Viešpatie!“ — sušunka karalius Dovidas: „viena diena Tavo namuose yra vertesnė už tūkstantį dienų nusidėjėlių palapinėse!“

„Aš laikau tikru dalyku“, sako šv. Alfonsas: „jog didesnė puolusių serafinų tuščių sostų dalis bus užimta sielų, pasiauko-

*Vėl prabilk šventasis Jonai,
Kad krikščionių milijonai
Viešpačiui tikrai tarnautų
Ir doros keliais keliantų.*

jančių vienuolių luome. Tų šešių dešimčių tarpe, kurie pereitame šimtetyje buvo paskelbti šventaisiais, be penkių visi buvo vienuoliai“.

3. „Trys vynys“ — įžadai

Vienuoliško luomo esmė ir jo ypatingų nuopelnų šaltinis yra trys evangeliškosios tobulybės įžadai: neturto, skaistybės ir klusnumo. Bendrai kalbant, kiekvienas įžadas yra iškilmingas Dievui daromas pažadėjimas, gerai supratus ir apgalvojus atsakomybę, pažadėjimas, kuriuo žmogus laisva valia save griežtai įpareigoja atlikti kurį nors gerą, Dievui patinkamą darbą.

Be abėjė, geras darbas yra, tobulesnis ir Dievui labiau patinka, jei jis atliekamas, padarius įžadą. Mat, „aukštesnės dorybės ak-

tas", anot šv. Tomo, "visada savaime yra vertingesnis, negu toks pat žemesnės dorybės aktas". Taip, pav., meilės aktas yra tobulesnis už atgailos aktą, kadangi meilė yra kilnesnė dorybė už atgailą. Po dieviškųjų (tikėjimo, vilties ir meilės) dorybių visų dorybių tobuliausia yra Dievo garbinimo dorybė, nes ja gerbiame Dievą ypatingu būdu. O įžadas kaip tik yra šios aukščiausios dorybės, Dievo garbinimo aktas. Dėl to visi darbai, atliekami padarius įžadą, yra pakeičiami į ypatingą garbingumą: jie visi yra Dievo garbinimo aktai. Įžadas duoda jiems ne tikrai ypatingą vertę Viešpaties akyse, o valiai patvarumą ir tvirtumą gerame, bet dar jis aukštu laipsniu didina sielos šventumą. Tuo būdu žmogus, padaręs įžadą, iš kiekvieno gero darbo turi dvigubą nuopelną: atitinkamos dorybės akto ir Dievo garbinimo dorybės akto nuopelną, kuris prisideda dėl padaryto įžado.

Iš visų galimų įžadų geriausi ir tobuliausi yra trys vienuolyno įžadai: neturto, skaisčių ir klusnumo. Krikščionio tobulybė glūdi Dievo meilėje, kuri išigyjama kova prieš savo geidulius, prieš savimylą ir pasaulio dvasią. Trys didžiosios kliūtys, kurios stvoja skersai kelio žmogui, norinčiam išgyti tobulybę, šv. Jono evangelisto žodžiais betariant, yra 1) akių pageidimas, troškimas turtų, 2) kūno pageidimas, geidžias kūno smagumų, ir 3) gyvenimo puikybė, ieškant garbės žmonių tarpe. Neturto įžadas naikina akių geidulį, skaisčių įžadas — kūno geidulį, ir klusnumas — gyvenimo puikybę.

Šiais trimis įžadais žmogus visiškai atsiduoda Dievui kaip auka. Neturtas reiškia nuosavybės išsižadėjimą ir laisvo pinigų bei daiktų, turinčių pinigines vertės, naudojimosi atmetimą. Tuo jis aukoja Dievui šio pasaulio išorės turtus. Skaisčių atneša aukai savo kūną, o klusnumas atiduoda Dievui aukščiausią turtą, kurį tik žmogus gali duoti, savo laisvą valią, savo laisvę. Tuo būdu vienuolis atiduoda Dievui viską, net save patį su kūnu ir siela, kad pats Dievas būtų jo vienintelė meilė ir dėjuotumas, kad Jo garbės ir karalystės plėtimas būtų jo vienintelis siekimas, rūpestis ir garbė.

"Didesnės meilės niekas neturi, kaip tas, kurs duoda savo gyvybę už savo bičiulius".

Įžadai visa, kas žmogui yra brangu šiame gyvenime, deda į mūsų Viešpaties bei mokytojo rankas, jie yra visiškas, nuolatinis savo paties atidavimas. Kančia kenčiama iki pat mirties, dažnai daug skaudesnė negu kuri nors kruvina kančia.

Tie patys įžadai yra trys kietos viny, kuriomis mes čia žemėje patys save prikalame prie savo Viešpaties ir Išganytojo kryžiaus ir, su Juo susijungę, pasiaukojame Dievui. Tai trys aukso viny, iš kurių šv. Dvasia mums padirbs garbingą dangaus vainiką.

Šv. Jeronimas, šv. Bernardas, šv. Tomas ir k. įžadų darymą vadina antru krikštu, kuriuo atleidžiama visa kaltė ir visos bausmės už praeities nuodėmes.

V. KOVA DĖL PAŠAUKIMO

1. Širdies kova

Kai jaunuolis ar mergaitė ryžtasi palikti pasaulį, tai spiečiasi aplink jį jo tariamieji draugai, sakydami: "Nebūk bailys, nebėk nuo savo pareigos!" Jie primena jam visą gera, kurį jis galėsiąs daryti, pasilikdamas ten, kur yra. Bet jo sąžinė jam sako, jog nieko geresnio jis padaryti negali kaip tik eiti ten, kur jį šaukia Dievas, kuris yra jo Viešpats.

Jie gundo: "Ar tu išėjai iš proto, kad nori mesti visas pramogas ir linksmybes, kuriomis juk gali gėrėtis ramia sąžine? Ar tau nebūtų geriau pirma truputį apsidairyti gyvenime, prieš palaidojant save į tamsų vienuolyną?" Jie prikašioja jam drąsos stoką, vadina jį kietasirdžiu ir žiauriu žmogumi, paliekančiu mielą tėvelį ir susirūpinusią motiną senatvėje be globos.

Kokia dabar gali prasidėti ba isi kova, žino tik tas, kuriam teko ją išgyventi. Girdėti prikašiojimus, kad jis esąs savimyla, — kada jis trokšta būti kilniaširdis. Jausti iš kitų pusės tik šaltumą, pasityčiojimą ir hauginimą, kada visa jo siela dabar daug labiau negu kada nors gyvenime šaukte šaukiasi meilės ir užjautimo. Iš tiesų, toki dalykai yra sunkūs kūnui ir krauiui, nemažiau sunkūs Kristų mylinčiai širdžiai. Ir pats Dievas, kuris pašaukimo pradžioje viską buvo taip meiliai sutvarkęs, dabar, rodos, slepia savo veidą ir palieka savo sužieduo-

tinę vieną, kad atpratintų žmogaus sielą nuo žemiškos meilės ir ją trauktų prie savęs. "Man rodėsi", sakydavo viena šventai gyvenusi vienuolė: "kad mano troškimas praleisti visą savo gyvenimą vienuolyne išnyko kaip tik tuo momentu, kai pasiryžau į jį įstoti. Pirmą džiaugsmas ir troškimas aukotis pripildydavo visą mano širdį, o dabar į jų vietą stoji abejojimas ir baimė". Tačiau šv. Teresė ragina mus nesibijoti, nes šitoks bandymas vesiąs mus į dar didesnę laimę, jei tik mes drąsiai ištesėsime. Ji taip rašo: "Jei kas nori ką nors daryti dėl Dievo, tai tokia būna Jo valia, kad siela, prieš pradėdama, pajustų baimės ir tuo būdu padaugintų savo gero darbo nuopelnus. Juo didesnė baimė, juo didesnis paskui ir užmokestis ir laimė".

Savo pačios pašaukimo kovą ji aprašo šitaip: "Nors mano valia dar ne visai buvo palinkusi tapti vienuole, bet vis dėlto jau supratau, jog vienuolyne yra tobulesnis ir saugesnis luomas. Dėl to pamažu padariau pasiryžimą priversti save jį priimti. Šitoje kovoje išbuvau tris mėnesius, ir pati save priverčiau įsitikinti, jog vienuoliško gyvenimo nepatogumai bei skausmai negali būti didesni negu skaistyklos, o juk aš esu užsitarnavusi pragarą. Dėl to nieko nereikia, jeigu aš gyvenčiau vienuolyne lyg skaistykloje, nes

paskum eisiu tiesiog į dangų. Velnias man kuždėjo, kad aš negalėsianti pakešti vienuoliškojo gyvenimo nepatogumų, nes aš tiek išlepintai buvau išauklėta. Tai pagundai negalėti atsiminiau kančias, kurias Kristus kentė, ir dėl to man rodėsi, jog nebūtų nieko ypatingo, jei ir aš ši tą dėl Jo kentėčiau. Aš žinojau, kad Jis man padės iškęsti mano kančias... Tomis dienomis aš buvau atiduota daugybei pagundų. Mano tėvas taip mane mylėjo, kad aš jokių būdu negalėjau gauti jo sutikimo. Nedaug tegelbėjo prašymai tų, kurie, mano paraginti, su juo kalbėjo.. Apleidama savo tėvų namus — aiškiai tai atsimeinu — jaučiau skausmą, kuris man rodėsi esąs didesnis, negu kad būtų reikėję mirti. Aš jaučiau, lyg kas plėšia visus mano sąnarius nuo vienas kito. Kadangi dar neturėjau Dievo meilės, kuri būtų paskandinusi mano jautrioje sieloje tėvų ir gimiinių meilę, visas dalykas buvo toks sunkus, jog ir mano mąstymai nebūtų galėję manęs nuraminti, jeigu Viešpats man nebūtų atėjęs padėti. Jis davė man drąsos, kovojant prieš pačią save savo pasiryžimui įvykdyti... Kai mane įvilko vienuolės rūbais, Viešpats davė man tuoj suprasti, koks Jis palankus darančioms sau prievartą, kad jis iki šios dienos manęs neapleido".

(Bus daugiau)

GERASIS JUOZAPĖLIS

(Pabaiga)

— Atleisk, man, Gerasis Jėzau, už tokį mano įkirumą! — Aš Tavęs per daug ilgai ir nebevarginsiu, nes tiesą pasakius, — turiu gan daug darbo. O juk viską reikia į laiką padaryti...

— Sudiev, Gerasis Jėzau! — entuziastingai, su angelišku džiaugsmu pripildyta savo širdimi, sušunka Juozupėlis, uždaro mažas auksines Tabernakulio dureles, užleidžia ant jų šilkines, auksu išsiuvinėtas užlaidėles, ir rūpestingai tęsia toliau altoriaus valymo darbą...

* * *

Juozupėlis triūsiasi zakristijoje. Jis apžiū-

ri, tvarko ir kur reikia sudėsto liturginius rūbus. Staiga jis atranda keletą korporalų, su žymiomis juose dėmėmis, matomai sulaušintus kokiais tai lašais.

— Oi! — Taip, tai jau tikrai negerai, ir neleistina! — Juk tai būtų didelis mano apsilėidimas, jeigu juos tokius, kaip radau palikčia? — kalba pats sau Juozupėlis.

Nieko nebelaikdamas, jis eina vienuolynan, iš virtuvės atsineša didelį indą, rūpestingai jį išplauna, paskiau pripildo tyro vandens ir vienas paskui antrą, pradeda korporalus plauti. Gerai išmuilavęs, jis ištrina rankomis iš korporalų, visas dėmių žymes, kad ir ženklų jų pastaruose nebelieka!

Didelis džiaugsmas trykšta jam iš širdies, kad jis dirba taip kilnų ir šventą darbą! Pagaliau, lininiai korporalai palieka taip balti, tarsi sniegas! Tinkamoje vietoje jis juos pakabina kad išdžiūtų.

— Šitas vanduo, dabar jau pasidarė šventas! — Juk jis išplovė dėmes iš šventų daiktų... — Rimtai galvoja Juozupėlis. Jis paima rankosna baseiną su vandeniu, išneša jį laukan, ir nunešęs vienuolyno sodan, išlaisto vandenį ant ten bežydinčių gėlių, kurias nuskynus, papuošiama Bazilikos altorius, ir grįžta atgal, labai patenkintas gudriu savo sumanymu.

* * *

Darbštusis Juozupėlis dirba ir dirba...

Vieną dieną Bazilikoje besidarbuodamas, Juozupėlis netikėtai pastebėjo, kad švento vandens indeliai, yra visiškai išsekę... Juozupėlis ieško, kur yra padėtas švestas vanduo, ir nieku būdu nebegali jo surasti.

Pagaliam suranda. Bet kas iš to, kad ir pačiame švento vandens inde, pastarojo labai mažai tebėra likę!

Tačiau ar jis gali dėlei tokio menkniekio, kaip vandens pašventinimas, varginti ir trukdyti senelį vienuolį kunigą, — savo zakristijoną, kurs ir be vandens šventinimo, įvairiais kitais darbais, yra iki kaklo apsikrovęs?

— Tai, didelio čia daikto! — Juk vandenį galima ir be kunigo pašventinti? — galvoja sau Juozupėlis.

Jis žino, kur randasi padėta šv. druska pašvesta Didįjį šeštadienį prieš Velykas; ketą tos druskos kruopelių jis imes tyrant vandenin, — padarys ant jo kelis kartus šv. kryžiaus ženklą, truputį pasimels, — ot, ir vanduo jau pašventintas!

Kai Juozupėlis visa vandeniui šventinti prisiruošė, — staiga jis atsiminė, kad tai apeigai atlikti, — jis būtinai turi turėti ir tarną. Juk ir kunigas, pats vienas be tarno, vandenį nepašventina! Jis staiga pasišaukia tam tikslui du mažesniuosius savo draugus. Paskiau visi rūpestingai suklaupia pas indą šventinamo vandens ir dievotai sukalba tris "Tėve Mūsų", tris "Sveika Marija" ir tris "Garbė Dievui Tėvui".

Dabar Juozupėlis atsistoja, paima rankosna kunigo brevijorių, atsiskleidžia reikiamą

vieta, ir iškilmingai pradeda savotiškai kalbėti vandens pašventinimo malda:

— Oremus! — Viešpatie Jėzaus Kristau, palaimink šį vandenį, ir suteik jam galią nuvyti šalin nuo savęs velnią ir kitas visas piktąsias dvasias, nuo visų, kurie šiuomi vandeniu pasišlakstys ir padaryk mus vertais apturėti Tavo malones, kad šis švestasis vanduo veikiai galėtų nuplauti visas turimas mūsų mažutėlių nuodėmes ir suteiktų mums jų atleidimą. Per eundem Christum Dominum nostrum. — Amen! — atsako Juozupėliui abu asistentai.

— Ot, jau vanduo ir pašventintas! — sušunka entuziastingai vienas iš asistentų.

— Taip, taip! — patvirtina jam Juozupėlis.

— Argi tikrai švestas vanduo panaikina mūsų nuodėmes? — patikrinančiai dar pasiteirauja paš Juozupėlį vienas iš asistentų.

— Taip, taip! — Ir dar sunkias nuodėmes!

— O gal jautiesi sunkiai nusidėjęs? — rūpestingai paklausia jo Juozupėlis.

— Turbūt, kad taip ir yra!... Juk dar visai neseniai, aš paleidau mažą akmenėlį į savo draugą Obedallachą, ir jam juo pataikiau!... — karčiai atsidusęs, prisipažįsta jaunas asistentas Mazuelis.

Dabar jie visi Juozupėlio vadovaujami, pavilgo savo piršteliu į "švestą" vandenį, padaro ant savęs šv. kryžiaus ženklą, mušasi į krūtinę, — ir jų visų nuodėmės automatiškai nuo jų visų nuplaunamos! Mažajam asistentui — Mazueliui, kaip jis mano, gal ir neberekės per du kartus "didele" savo kaltę išpažinti.

Kai jau viskas yra baigta, — Juozupėlis pasisemia su ašotėliu "švesto" vandens, ir juo pripildo visus Bazilikoje esančius indelius, ir dar parsineša prieglaudon, kame visi juo laisvai naudojasi, ir to vandens visuose indeliuose pakanka ištisoms dviem savaitėms. Juozupėlis padarė visa t. y. pašventino vandenį, sulig savo tikėjimo didumo. Nėra abejonės, kad tas vanduo ypatiną V. Dievo malonė, ir tos malones nuostabių veikimu, įgijo tokį patį šventumą, kaip kad ir paties kunigo, būtų buvęs pašventintas.

* * *

Praėjo po tų visų įvykių lygiai 12-ka m.

laiko.

Juozupėlis jau 22-jų m. amžiaus vaikas. Dabar jis kur kas geriau supranta, ką tai reiškia kunigas ir jo tarnyba. Dabar jis tiesioginiai nebekalbina Gerąjį Jėzų, — savo pusbrolių Tabernakuly. Dabar, dar labiau jis supranta, kad jis nieko nebegali pašventinti, nes jis pats, dar jokių šventimų nebeturįs!... Taip. Tas tiesa! — Dabar jis nieko ne-

begali pašventinti. Bet netrukus galės! Juozupėlis jau baigia seminariją. Gerasis Juozupėlis netrukus ne tik šventins vandenį, bet ir kalbės su Jėzumi, — savo pusbroliu, laike šv. Mišių konsekracijos, aukodamas Dangiškajam Tėvui, Švenčiausiojo Jo Sūnaus, — Jėzaus Kristaus Kūną ir Kraują už visos žmonijos nuodėmes.

J. Butkevičius

Tėvų Marijonų Rėmėjų XII-tojo Seimo Protokolas

(Tęsinys)

Žodžiu sveikino šie: pats didž. gerb. provincijolas kun. J. Jakaitis, MIC., A. Valančius, "Draugo" red. L. Šimutis.

Sekė referatai:

Apie Pietų Amerikos lietuvių referavo gerb. kun. Jurgis Paškauskas, Visų Šventųjų parap. klebonas. Apie spaudą — dr. A. Rakauskas. Apie pašaukimą į misijas — kun. P. Malinauskas, MIC.

Kalbėjo klebonas kun. H. Vaičiūnas, kun. B. Urba, kun. A. Linkus.

Į seimą atsilankė Chicagos majoras Edward J. Kelly, lydimas lietuvių politikieriaus Kumsčio ir Ludwig Schreiber. Gerb. majoras karštai sveikino delegatus, gyrė jų gražų darbą ir nurodė, kaip reikalinga yra religija šeimynose. visuomenėje, mokyklose ir valstybėje.

Kiti sveikintojai buvo: kun. Skruodenis, MIC., iš Kenosha, Wis., ark. M. E. Zaldokas, kun. dr. J. Vaitkevičius, MIC., "Draugo" red. L. Šimutis.

Platų raportą apie Marijo-

nų Kongregacijos reikalus, stovį ir darbuotę patiekė provincijolas didž. gerb. kun. J. Jakaitis, MIC.

Po to sekė kolonijų skyrių, draugijų, organizacijų ir pavienių atstovų sveikinimai:

BRIDGEPORT: Šv. Onos Panų ir Moterų dr-jos atstovai — E. Stanevičienė, A. Aukstutienė, B. Lazdauskienė. Auka \$5.00.

Labdarių 5 kp. atstovai — J. Dimša, O. Sekleekienė ir J. Budrevičienė. Auka \$3.00.

Moterų Klūbo atstovai — I. Ežerskis, A. Winslow, A. Mesas. Auka \$5.00.

Maldos Apaštalytės dr-jos atstovai — J. Puišis, B. Kilevičius, P. Jančauskaitė, M. Urbienė, J. Mačeikienė. Auka \$10.00.

Šv. Kazimiero Akad. Rėm. 2 skyr. atstovai — Rumbinienė, Vaičekauskienė, Vaičekauskaitė. Auka \$5.00.

Šv. Petronėlės dr-jos atst. — R. Mazeliauskienė ir A. Vaičekauskienė. Auka \$7.00.

Viso dalyvavo 6 draugijos, 19 atstovų. Aukų \$35.00.

TOWN OF LAKE: Marijo-

nų Bendradarbių 8 skyr. atst. — J. Gedvilas, E. Gedvilienė, O. Sriubienė, J. Ragauskienė, P. Turskienė. Auka \$82.00.

Šv. Pranciškaus Rėm. atst.: S. Kanapeckienė, O. Kasilka, V. Raubūnienė, J. Jesulaitienė. Auka \$5.00.

Nepažymėta vardas dr-jos. Atstovai — K. Elijošienė ir O. Jozūnaitienė. Auka \$5.00.

Labdarių 1 kuopos atst.: M. Sudeikienė, J. Gedvilas ir P. Dorša. Auka \$3.00.

Moterų Są-gos 21 kp. atst.: M. Sudeikienė, B. Cicėnienė, P. Turskienė ir E. Gedvilienė. Auka \$3.00.

Viso dalyvavo 5 draugijos, 20 atstovų. Aukų \$98.00.

DIEVO APVAIZDOS PAR.: Marijonų Bendradarbių skyriaus atst.: O. Bukantaitė, O. Pauliukaitė, M. Bukantienė. Auka \$50.00.

Šv. Kazimiero Akad. 5 sk. atstovai: T. Stučinskienė, P. Vaitkaitienė ir L. Abromaitienė. Auka \$4.00.

Šv. Onos dr-jos atst.: Urš. Jucienė, O. Zdanevičiūtė, M. Mileckienė, M. Jerominaitė. Auka \$3.00.

Apaštalytės Maldos dr-jos atst.: M. Kavaliūnaitė, A. Augaitė, A. Grikšienė, K. Sireikienė, P. Litvinienė. Auka \$4.

Dievo Apv. moterų dr-jos atst.: A. Baritz, B. Nutautienė, O. Kalas. Auka \$3.00.

Viso dalyvavo 5 draugijos, 18 atstovų. Aukų \$89.00.

BRIGHTON PARK: Marijonų Bendradarbių 35 skyr. atst.: M. Navickienė, T. Atroškienė, V. Miciūnienė, K. Gedminienė. Auka \$27.70.

Labdarių 8 skyr. atst.: B. Grybas, J. Klimas, S. Visockienė. Auka \$3.00.

Sv. Teresės dr-jos atst.: M. Šrupša, A. Žylius. Auka \$5.00.

Tretininkų dr-jos atst.: E. Čepienė, M. Petkienė, U. Rupšlaukienė, M. Jakubauskas, K. Artišauskienė. Auka \$3.00.

Apaštalytės Maldos dr-jos atst.: J. Valskis, Pr. Vaičekauskas, R. Rekašienė, D. Dovidauskienė, A. Armonienė, P. Rekašiūtė, S. Saučiuvienė. Auka \$5.00.

Šv. Kazimiero Karalaičio dr-jos atst.: R. Andreliūnas, B. Nenartonis. Auka \$3.00.

Šv. Kazimiero Akad. Rėm. 6 skyr. atst.: O. Kulikauskienė, U. Sadauskienė, P. Vaikutienė, M. Pakeltienė, P. Jackūnienė. Auka \$3.00.

Susivienijimo 160 kp. atst.: Ant. Kazlauskas, M. Tverijonienė, O. Vaičekauskienė. Auka \$2.00.

Viso dalyvavo 8 draugijos, 31 atstovas. Aukų \$51.70.

MARQUETTE PARK: Ma-

rijonų Bendradarbių 5 skyr. atst.: A. Strodomskienė, A. Rimidaitė, A. Raštutienė ir P. Šnekutienė. Auka \$100.00.

Šv. Kazimiero Akad. Rėm. 8 skyr. atst.: Petruškevičienė, Raštutis, J. Stoškus, B. Strodomskienė ir M. Zarombienė. Auka \$5.00.

Labdarių 23 skyr. atst.: S. Staniulis, O. Kazragienė, J. Butkus, A. Rimidaitė, T. Petroškevičienė. Auka \$5.00.

Apaštalytės Maldos ir Tretininkų dr-jų atst.: J. Žalanda ir P. Petkienė. Auka \$5.00.

Altoriaus Puošimo ir Gyvojo Ražančiaus dr-jų atst.: M. Samoškienė, B. Lazdauskienė, M. Zaromskienė, P. Gailienė, V. Adomaitienė ir K. Petrauskienė. Auka \$5.00.

Motinių Klūbo atst.: F. Burba ir V. Trust. Auka \$2.00.

Šv. Barboros dr-jos atst.: Skrebieienė, T. Goberienė, P. Lileikienė, V. Murauskienė ir A. Raštutienė. Auka \$5.00.

Moterų Są-gos 67 kp. atst.: Virg. Trust. Auka \$3.00.

Sodalicijos Švč. Panelės atstovė Emily Prosevičius. Auka \$5.00.

Viso dalyvavo 9 draugijos, 31 atstovas. Aukų \$135.00.

CICERO: Marijonų Bendradarbių 21 skyr. atst.: K. Sriubienė, K. Juozaitienė, O. Rimkienė, J. Motekaitis, A. Kandratas. Auka \$50.00.

A.L.R.K. Susivienijimo 48 kp. atst.: A. Johnsonienė, J. Mikolainis, A. Lazdauskas. Auka \$2.00.

Šv. Kaz. Akad. Rėm. 9 sk. atst.: O. Krasauskienė, S. Ališauskienė, E. Rudytė. Auka \$3.00.

Labdarių 3 kp. atst.: A. Jovarauskas, M. Dambrauskas, J. Braunienė. Auka \$5.00.

Gyvojo Ražančiaus dr-jos atst.: E. Valančius, O. Aleksandravičienė, L. Tamašauskaitė, A. Milašienė. Auka \$4.

Maldos Apaštalytės dr-jos atst.: J. Šlickus, J. Mitkienė, V. Petrauskienė. Auka \$3.00.

Sodalicijos N. P. Pan. Švč. mergaičių dr-jos atst.: S. Kučas, J. Stancikas. Auka \$2.00.

Šv. D. Motinos Sopulingos dr-jos atst.: M. Paseckienė, B. Jančauskienė, E. Pauzienė. Auka \$5.00.

Federacijos 12 skyr. atst.: A. Valančius, J. Mikolainis, Oj Antanaitienė. Auka \$5.00.

Visų Šventųjų moterų ir vyrų dr-jos atst.: Daujotienė, Žilvitenė ir Gendvilienė. Auka \$5.00.

Viso dalyvavo 11 draugijų, 32 atstovai. Aukų \$82.00.

WEST SIDE: Marijonų Rėmėjų 19 skyr. atst.: D. Gasparkienė, C. Druktenis, J. Kulikauskas, M. Druktenienė ir P. Šliogerienė. Auka \$80.00.

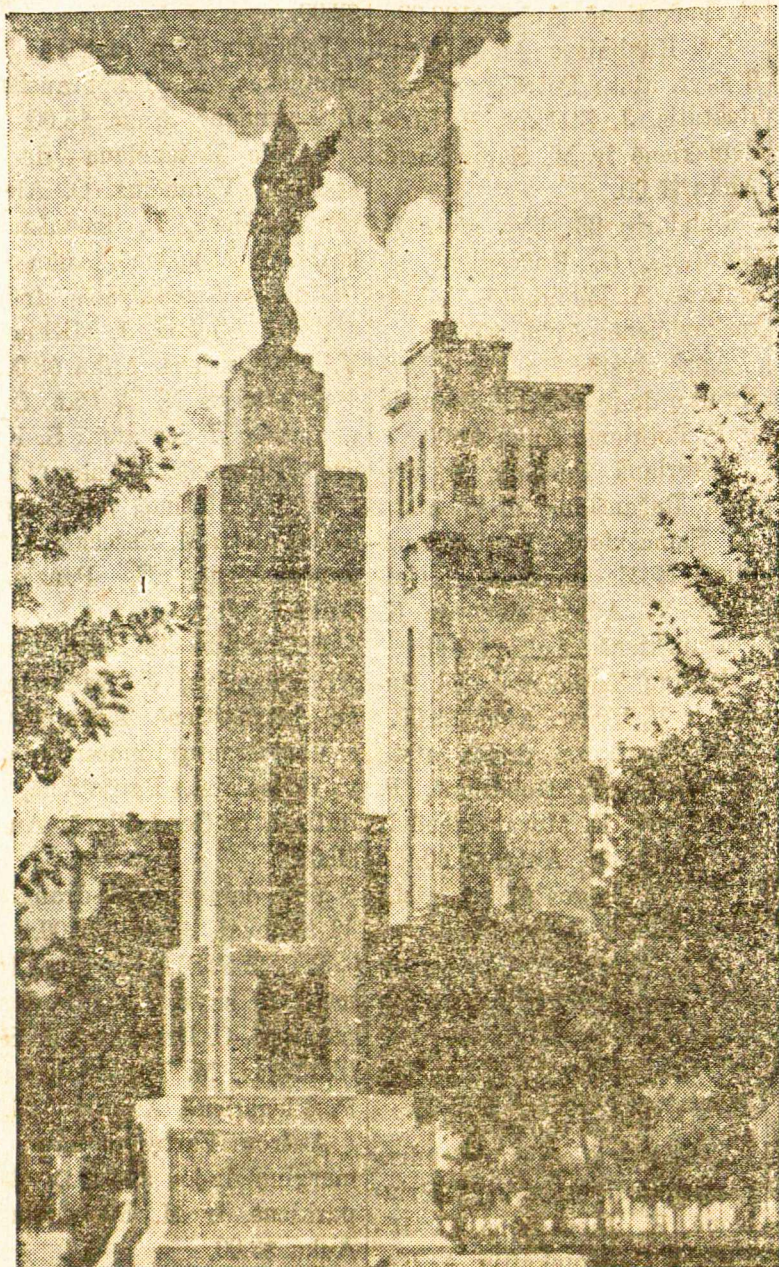
Aušros Vartų moterų ir merginų dr-jos atst.: D. Gasparkienė, ir M. Mašalskienė. Auka \$3.00.

Tretininkų dr-jos atst.: Kilikevičienė, E. Druktenienė. Auka \$3.00.

Viso dalyvavo 3 draugijos, 9 atstovai. Aukų \$86.00.

(Bus daugiau)

1918 – Vasario Šešioliktoji – 1939

*Tegyvuoja Laisvoji
Lietuva!*

Šiomet Lietuvos nepriklausomybės paskelbimą minime nepaprastose aplinkybėse. Tas nepaprastas aplinkybes sudaro Šv. Tėvo Pijaus XI-tojo mirtis.

Kai Vilniuje buvo rengiamasi paskelbti Lietuvos nepriklausomybę, tai Apaštalo Sostas jau buvo atkreipęs savo akis Lietuvos

pusėn. 1918 metais, tai yra tais metais, kuriais Lietuva paskelbta nepri gulminga, tuolaikinis Šv. Tėvas Benediktas XV buvo paskyręs prelatą Ratti, būsiantį popiežių Pijų XI, Lenkijos ir Lietuvos vizitatorium. Taigi Lietuvos nepriklausomybės atsteigimas anksčiau tai rišasi su dabar mirusiojo popiežiaus dar-

buote Lietuvoj jos kurimosi metu.

Lietuvos nepriklausomybė buvo paskelbta vasario 16, 1918, o Didysis Karas tepasi- baigė lapkr. 11, 1918. Lietuva, reiškia, apie devynis mėnesius po nepriklausomybės pas- kelbimo dar buvo vokiečių okupacijoj ir dar nebuvo pilnai aišku, kurių bus galų gale viršus — vokiečių ar alijantų. Po nepriklau- somybės paskelbimo Lietuvoj negalėjo susi- daryti lietuviška vyriausybė ir viskas ėjo po senovei.

Lietuvos nepriklausomybę paskelbė Lietu- vos Valstybės Taryba, kuri buvo susidariusi metai prieš tai, tai yra rudenį 1917 m. Tais metais Lietuvos veikėjams buvo pavykę su- šaukti Vilniuje atstovų suvažiavimą ir su- daryti Lietuvos Valstybės Tarybą.

Vokiečiai davė lietuviams šokią tokią lai- svę veikti, nes turėjo viltį, kad vis tiek Lietuva liks Vokietijos dalimi. Vokiečiai ver- tē lietuvius pasisakyti, kad jie patys savo liuosu noru prijungią Lietuvą prie Vokiet-ijos. Bet Lietuvos Valstybės Taryba atsi- spyrė prieš vokiečių spaudimą ir paskelbė Lietuvą nepriklausoma su sostine Vilniuje.

Lietuvos Taryba neturėjo savarankumo tol, kol pačioje Vokietijoje kaizeris buvo galioje. Revoliucijai ten prasidėjus, lietuviai pasi- juto laisvesni. Tada susidarė pirmutinis Lie- tuvos ministerių kabinetas.

Pirmieji Lietuvos vyriausybės žingsniai bu- vo be galo sunkūs. Visas kraštas buvo su- vargintas, nuteriotas, žmonės išbadėję. Ne- buvo nei pinigų, nei valdininkų, nei kariuo- menės. Tada Lietuvos vyriausybė viena ran- ka turėjo kurti valdžios aparatą, o antra gintis nuo išorinių priešų.

Kuomet pasibaigė Didysis Karas, tai mes visi gyvenome prez. Wilsono šukiais. Daug tikėjomės iš šūkio apie tautų apsisprendi- mą. Tuo paleistu šūkiu mes turėjome mora- lį pagrindą tikėti, kad taikos konferencija visoms tautoms, taigi ir lietuvių tautai, pri- pažins nepriklausomybę ir sudarys sąlygas, kad stipresnės tautos silpnesniųjų nepultų. Bet pasirodė, kad tai buvo tik tuščia svajo-

nė. Pirmutinis ir pagrindinis besikuriančios Lietuvos valstybės darbas ir rūpestis buvo gintis nuo išorinių priešų. Be to priešų bu- vo ir viduje. Išoriniais priešais buvo Rusijos komunistai ir lenkai. O viduje darbą truk- dē vokiečiai bermontininkai, lenkai dvarinin- kai ir bolševikuojuantieji gaivalai.

Atvira Lietuvos kova su išoriniais prie- šais baigėsi ties Širvintais ir Giedraičiais 1920 metais. Taigi matome, kad Lietuva po nepriklausomybės paskelbimo išbuvo arti me- tus po vokiečių okupacine valdžia. Po to arti dviejų metų ginklu kovojo su išoriniais ir vidujiniais nepriklausomybės priešais. Po tų trijų metų Lietuvai prasidėjo taikos me- tai.

21 metai žmogaus amžiuje yra subrendimo metai. Demokratiškose šalyse vaikas ar mergina, sulaukę 21 metų amžiaus, įgija tei- sę balsuoti.

Kaip pasirodė Lietuva po tų 21 metų po nepriklausomybės paskelbimo? Aiškiausia tas pasirodys, palyginus ją su kaimynais.

Kuris iš Lietuvos kaimynų geriau gali pasirodyti už Lietuvą: Sovietų Rusija, Len- kija ar Vokietija? Sovietų Rusija ne pirmyn žengė, o atgal. Rusijoje dabar gyvenimas bai- sesnis, negu buvo prie caro. Sovietų Rusijoje žmonės labiau vargsta, daugiau badauja, ma- žiau gėrybių turi, negu cariškoj Rusijoje. So- vietų Rusijoje darbininkai yra grynai vergai.

Lenkija pasiliko poniška. Kaip ji buvo poniška prieš Didįjį Karą, tai taip poniška ir dabar tebėra. Ten nebuvo žemės reformos, dvarininkai tebėra apžioję didžius žemės plo- tus, o bežemiai vargsta po senovei. Lenkijos valdovams dar neatėjo galvon tas supрати- mas, kad darbininkai, biednieji irgi yra žmo- nės. Lenkijos valdovams dar neatėjo galvon tas supratimas, kad kitataučiai yra to pa- ties Dievo sutverti ir kad mažumoms reikia pripažinti teises. Trečias Lietuvos kaimynas Vokietija. Ten žmonės nuo seniai turėjo su- siveržti diržus ir kentėti nedavalgę. Ten trū- ksta ne tik "špeko", o ir duonos.

PELENŲ TREČIADIENIS

PELENŲ Trečiadieniu prasideda Gavėnios laikotarpis, kuris yra Bažnyčios skirtas kaipo atgailos ir apsimarinimo laikotarpis. Tiesa, Bažnyčia ragina, kad tikintieji visuomet darytų atgailą, nes kaip Kristus yra pasakęs: "Jei nedarysite atgailą, visi taip pat pražūsité" (Luko 13, 3), bet per šias keturias dešimts dienų prieš Velykas, ji ypatingu būdu prie tos atgailos ir kūno marinimo ragina. Tam liudija įsakymas pasninkauti, kad per pasninkus prisimintų žmogus aukštesnius dalykus, kad kreiptusi prie Dievo, kuris tuos pasninkus priims kaipo atlyginimą už prasižengimus ir pagelbės pasninkaujančiam tokiu būdu gyventi, kuris patinka Dievui, kaip matome iš Gavėnios prefacijos, kur sakoma: "Kuris kūno pasninku ydas naikini, mintis išaukštini, dorybes ir dovanas suteiki". Reikalingumą tos atgailos mums primena Bažnyčia pelenų bėrimu Gavėnios pirmoje dienoje.

Apie pelenų vartojimą pareiškimui atgailos randame minėta Senojo Testamento knygoje. Skaitome, kad Dovydas, apgailėstaudamas savo nuodėmes šaukė, kad valgys pelenus kaip duoną. O kada Jonas žodžiai parodė Ninevos gyventojams jų gyvenimo būdo klaidingumą, jie paskelbė pasninką ir apsilviko ašutinėmis; Ninevos karalius numetė savo drabužius, apsilviko ašutine ir atsisėdo pelenuose, kad nuo Dievo susilauktų pasigailėjimo. Antroje Makabėjų knygoje skaitome, kad žydai užpulti priešų, maldavo Viešpaties pagalbos ir bėrė ant savęs žemes. Gal būt, kad žydai priėmę Kristaus mokslą atnešė ir tą paprotį vartoti pelenus ženklinti atgailą.

Jau aštuntame šimtmetyje randame pavadinimą "Pelenų dieną" vartojama liturginėse knygoje (Gregorian Sacramentory). Iš patenka tik tie kurie turėjo už viešus papasidėjimus daryti viešą atgailą, vartojo pelenus. Jie pasirodydavo prie Bažnyčios durių Pelenų dienos ryte ir buvo kunigo apiberti pelenais ir apsilviko ašutiniais drabužiais. Nuo pelenų dienos ligi Didžiojo Ketvirtadienio, jiems buvo uždrausta dalyvauti apeigose. Dabar visi tikintieji yra raginami artintis prie altoriaus ir duotis kunigui pa-

tepti kaktą pašventintais pelenais. Tas paprotis kilo iš tų nusizėminusių asmenų pavyzdžių, kurie nors nebuvo vieši nusidėjėliai, norėjo priimti tokį lig pažeminimą. Taip po biskų išgalėjo paprotis ir dabar ir kunigai ir taip žmonės, dalyvauja tose apeigose.

Pelenai, kurie šitose apeigose vartojama būva iš Palmių, kurias palaimino per praėjusio meto Palmių sekmadien. Laiminant pelenus, kunigas prašo, kad išklaustų Dievas ir gailėtingai pažvelgtų į žmones. Prašo, kad atsiųstų Angelą, iš dangaus palaimint pelenus, kad jie būtų išganingas vaisas Viešpaties Šventą Vardą šaukiančiam. Prašo taip pat, kad Dievas išklaustų maldas taip kaip išklausė maldas Ninevos gyventojų. O kada žmonės eina prie altoriaus, kunigas, nykščiū palytėjęs pelenus, patepa jų kaktas ir taria: "Atsimink žmogau, kad dulkė esi ir vėl dulkėmis pavirsi". Tie žodžiai, žmogui mėgstančiam save aukštinti ir garbingu statyti, primena tą dieną, kada reikės su šiuo pasauliu garbėmis ir aukštomis vietomis, su turtais ir prabangomis atsiskirti. Duoda taip pat priminimą, kad reikia kreiptis prie Dievo, daryti atgailą ir rengtis prie garbingo kūno prisikėlimo iš tų dulkių.

Yra 1440 minučių dienoje. Kiek jų paaukoju Dievui? Mokslininkai yra apskaičiavę, kad moteriškės, gyvenančios 70 metų amžiaus, laikas yra šiaip padalintas:

- 3 metai — auklėjimuisi,
- 8 — pasilinksminimui,
- 7 — puošimuisi,
- 6 — valgymui,
- 6 — pasivaikščiavimui,
- 3 — pasikalbėjimams,
- 11 — darbui,
- 3 — skaitymui,
- 24 — miegojimui.

Tai viskas. Dievui paskirto laiko nėra. Kūnas vispusiškai aprūpintas, o siela? — Tegul alksta.

Mano gyvenimo šūkis tebus šie Šv. Joanos d'Arc žodžiai: "Mano Viešpats Dievas pirmiausia turi būti aptarnautas!"

Paklausimams Atsakymai

Ar yra nucidēmē plaukus garbiniuoti? Man rodos, jog šventas Raštas neužgria tokio elgėsio.

Jungtinių Amerikos Valstybių moterys tikrai per daug išleidžia pinigų "gražinimuisi" ir "puošimuisi". Sakoma, jog į metus laiko išleidžia aštuonis šimtus milijonų dolerių. Tai tikrai didelė pinigų suma. Tokiam tikslui — per daug. Tokios statistikos parodo visiškai per daug sumaterialėjusią pasaulėžvalgą, t. y. parodo, jog per daug rūpinamasi vien medžiaginiaus ir laikiniais dalykais.

Antras dalykas, yra laiko gaišinimas. Kartais atsitinka, jog reikia laukti septynias ar net daugiau valandos, kad pasiliekamai sugarbiniuotų plaukus (permanent wave). Tas gi sugarbiniavimas visiškai nėra pasiliekančias ir su laiku išauga ir išnyksta. Pasukui, vėl eik ir garbiniuokis!

Tačiau, vidutiniškas ir žmoniškas rūpinimasis gražiai atrodyti yra geras ir nieko prieš tai negalėtume pasakyti.

Kas nors yra man sakęs, jog šventos Mišios yra didžiausia auka, kurią galėtume aukoti. Ar taip yra?

Ar skaistykloje kenčianti siela žino, kad už ją buvo atnašautos Mišios?

Taip, šventos Mišios tikrai yra didžiausia auka, kurią galėtume aukoti, nes čia aukojasi pats Dievo Sūnus, Jėzus Kristus, taip kaip suvirš devyniolika šimtmečių atgal aukojosi ant Kalvarijos Kalno. Skirtumas tarp Kalvarijos aukos ir šventų Mišių aukos yra tame, jog Kalvarijos auka buvo atlikta kruvinu būdu, t. y. kraujo praliejimu, Mišių gi auka, nors yra ta pati Kalvarijos auka, tačiau atliekama nekruvinu būdu t. y. be kraujo praliejimo.

Kiek Dievas apreiškia vėlėms (dūšioms) jų geradarius, mes nežinome ir pasakyti negalime.

Iš įvairių žurnalų skaitymo, pastebėjau, jog moterystė yra netikra, jos nėra jeigu vienas ar abu stojantieji moterystėn asmens

turi mintyje išsiskirti kai moterystėje gyvenimas ne kaip seksis. Man atrodo, jog tai yra visiškai klaidinga. Bematant visi jauni norės taip stoti moterystėn ir tada nebus galo nei krašto netikrums moterystėn. O gal aš čia ko nesupratau gerai?

Taip, Tamsta, čia truputį klaidingai dalyką supratai ir kiek į šalį prašovei. Moterystės sakramentas reiškia pastovų sutarimą, kontraktą, kuris baigiasi tik su mirtimi vieno ar kito nario, kuris tą kontraktą padaro. Katalikai stojantieji moterystėn turi pareikšti, jog jie nori priimti tikrą, krikščionišką moterystę ir tą savo norą net raštu ant popieriaus parašu išreiškia. Bet koks išsitarimas ar pareiškimas vėliau gyvenime, jog jie visai nemanę neatskiriamai lig karsto lentos susijungti, bus Bažnyčios atmetas.

Moterystė pasiliks varžanti.

Ar kolektai skiriamo vokelio palaižymas sulaužo eucharistinį pasninką taip jog būtų negalima tą dieną priimti Komuniją?

Kai kuriose bažnyčiose yra paprotys išdalinti vokelius į kuriuos parapijonai idėję auką, užlipina juos ir gražma įmesdami į pintinėle ar kitokią dėžę. Palaižyti tokį vokelį, kad būtų galima jį užlipinti prieš įmetant į dėžę, visai nesulaužo eucharistinio pasninko ir todėl galima visai ramiai priimti Švenčiausiąjį Sakramentą.

Jeigu aš, atlikdamas išpažintį prie nedagirdinčio kunigo, žinau, jog jis manęs nesuprato, ar galėčiau pasitenkinti tokia mano išpažintimi ir būti ramus?

Bet kaip Tamsta žinai, jog kunigas nedagirdo, ką jam sakei? Kunigai paprastai prašo pakartoti kuomet ko nedagirsta ar nesupranta. Tylioje klausykloje ir dėlei Tamsos balso artumo prie jo ausies, kunigas gali daug geriau girdėti negu kad kur lauke.

Jeigu kitais atžvilgiais gerai išpažinai savo nuodėmes ir gerai padarei gailėstį, nėra jokio reikalo rūpintis ar sielotis. Išpažintį galite skaityti gerai atlikta.

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Popiežiaus Kalendorius

Romoj pasirodė Šv. Tėvo kalendorius 1939 metams. Kalendorius rodo, kad dabar yra išviso 62 kardinolai, ir 14 patriarkų. Yra 219 metropolitai, 36 arkivyskupai, Vyskupijų yra 935.

Praėjusiais 1938 metais įkurta šešios naujos vyskupijos, keturi vikarijatai ir 14 prefektorijų.

Toliau kalendorius rodo, kad Šv. Tėvas pasiuntinių užsieniuose turi 59, o 37 valstybės turi atstovybes prie Vatikano. Prieš karą tik 14 valstybių teturėjo savo atstovybes prie Vatikano.

Komunistai Nenustos Kovoje Prieš Tikyba

Maskva. — Rusijos bedievių vadas Jaroslavi pakartojo, kad sovietų Rusija nenustos kovojus prieš tikyba ir kunigus iki jie bus visai išnaikinti. Sovietų bedievių sąjunga rengiasi kitais metais paminėti 50 metų sukaktį kovos prieš tikyba.

Apvogė Katalikų Bažnyčia

Nežinomi piktadariai įsibrovė į Klaipėdos katalikų bažnyčios zakristija, o iš ten visrakčiu ir į bažnyčios vidų. Vagys pavogė septynis kielikus, monstrancija ir kitus brangius daiktus. Monstrancijos pakojį piktadariai sudaužė. Be to, vagys išgėrė visą bažnytinį vyną.

Viso bažnyčiai padaryta virš 4,000 litų nuostolių, nors faktinai tie nuostoliai didesni, nes pavogti daiktai buvę istorinės vertės. Klebonas Daniliauskas apie vagystę pranešė autonominei kriminalinei policijai, kuri tikina, kad vagys greit bus suimti, nes jie bažnyčioj ir zakristijoj palikę daug pėdsakų, pirštų nuospaudų.

Bažnyčios apvogimas sukėlė didelį pasipiktinimą tikinčiųjų tarpe.

Ten, Kur Buvo Baisus Žemės Drebėjimas

Sausio mėnesio pabaigoj Čilėj, Pietų Amerikos respublikoj įvyko baisus žemės dre-

bėjimas. Žuvo arti 30,000 žmonių. Tai baisiausias žemės drebėjimas visos Amerikos istorijoj.

Čilės respublika driekiasi pakraščiu Pacifiko vandenyno greta su Argentinos respublika iki Amerikos žemyno pietinio galo.

Nukentėjusiam plote buvo keturios vyskupijos — Chilan, Concepcion, Linares ir San Carlos.

Iš viso Chile gyventojų turi tik 4,300,000.

Vyskupas Apie Laikraščių Skaitymą

Jo Ekscelencija Telšių vyskupas Justinas Staugaitis štai ką rašo apie laikraščių skaitymą:

Laikraštis yra ne tik žinių nešiotojas, jis yra ir mūsų mokytojas. Jis mums papasakoja, kaip žmonės verčiasi kituose kraštuose, kokie yra padaryti išradimai, ar tai žemės dirbimo, ar gyvulių auginimo, ar jų veislės pagerinimo srityje. Turėdami tokių žinių, mes galime jas pritaikyti savo reikalams. Be to, apie vienos ar kitos srities mums nežinomus dalykus laikraštyje parašo specialistai, tų dalykų žinovai. Sakysime, agronomai — apie ūkio reikalus, gydytojai — apie sveikatą ir t.t. Beskaitydami laikraštį, pigiu būdu mes galime įsigyti labai mums naudingų žinių.

Bet mes esame ne tik žmonės — žemdirbiai, amatininkai, darbininkai, bet ir katalikai. Mes turime labai daug ir savo tikišnių reikalų.

Pirmiausia, visi katalikai mes esame juk broliai. Mūsų šeima — Katalikų Bažnyčia — yra labai didelė, turinti daugiau kaip pusketvirtą šimto milijonų narių. Visi jie išsiplaškę po platųjį pasaulį. Vienur tiems mūsų broliams geriau, kitur blogiau. Kai kuriems, kaip antai Sovietų Rusijoje, socialistų valdomoj Ispanijos dalyje, Meksikoje, yra labai sunku. Ten teka katalikų kankinių kraujas, kaip pirmaisiais krikščionybės amžiais. Apie tai mums ne tik įdomu, bet ir reikia sužinoti. Viena, kad mes iš tų tikėjimo karžygių galime pasimokyti, antra — galime jiems padėti jei ne kitaip, tai bent

save maldomis.

Vienur katalikai dorovėje aukščiau pakilę, kitur — žemiau stovi; vienur katalikai geriau moka tvarkytis, organizuotis, kitur — prasčiau.

Apie visa tai praneša mums katalikiški laikraščiai. Mes kitų pavyzdžiais galime pasinaudoti.

Ir tikėjimo srityje daug ką naudingo mums parašys tų dalykų žinovai, mokyti kunigai ar šiaip katalikai.

Iš čia jau suprantamas dalykas, kad katalikas būtinai turi užsisakyti ir skaityti katalikišką laikraštį. Juo labiau, kad nekatalikiškas laikraštis, rašydamas tartum apie abejingus dalykus, neiškenčia kartais neįdėjęs tikėjimui priešingų dalykų, kurie maža teapsišvietusiam katalikui visiškai nepastebimi, o jie vis dėl to silpnina tikėjimą; kartais jį sugriaua iš pamatų”.

Tai gražiai ir aiškiai parašė garsusis Telšių vyskupas. Šie žodžiai kiekvieną „Laivo” skaitytoją privalo paakstinti ne tik stipriau laikytis katalikiškos spaudos, o ir pasistengti paraginti prie katalikiškų laikraščių skaitymo ir jų užsirašymo gimines, draugus, pažįstamus, kaimynus.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Naujos Formos Pastoraciniame Darbe

Gruodžio 28 ir 29 d. 1938 m., Kaune įvyko kunigų pastoraciniai kursai, kuriuose dalyvavo 33 kunigai.

Kursuose buvo skaityta įvairiomis temomis paskaitos, kelta mintis ir ieškota naujų formų kaip žmones išlaikyti tikėjime, juos sustiprinti ir, pagaliau, kaip gražinti į Bažnyčią tuos, kurie yra nutolę ir ją nesidomi.

Kursuose skaitė paskaitas kun. St. Yla, kun. V. Zakarauskas, kun. St. Telksnys, kun. V. Byla, kun. J. Katinas, kun. Plankis, kun. Dr. L. Lukošiušas, kun. Dr. St. Ūsoris, kun. A. Lapė, stud. Mintaučkis (kuris paruošė referatą apie studijų ratelius, perskaitė kun. V. Dabašinskas).

Tenka pastebėti, kad jaunųjų kunigų tarpe prasideda kaskart didesnis susidomėjimas katalikų akeijos ir pastoracijos naujomis priemonėmis ir formomis. Jau kaskart

labiau jauni kunigai išsivaduoja iš rutinos ir apatijos pastoraciniame darbe.

Kursus surengė K. V. C. Kaune Rajonas. Diskusijos po kiekvieno referato.

Gyvieji Už Raktų

Ukmergės m. visuomenė, užjausdama kalinius, ir šiemet duosniai aukojo kalinių kūčioms. Su džiaugsmu kaliniai priėmė malonias ponias, kurios tuos rūpinosi. Bet kūčios buvo be bendro kūčių stalo, todėl ir be tos nuotaikos.

Kaliniai vis labiau pasigenda paskaitų, kurių seniau būdavo. Kaž kodėl ir kalėjimo bibliotekos padidimui šiemet teteko tik 13 litų.

Spaudos Atstovai Pas Ministrą Pirmininką VI. Mironą

Sausio 27 d. min. pirm. VI. Mironas su ruoštos spaudos atstovams arbatėlės metu pasakė kalbą, kurioje palietė politinius ir kultūrinius krašto reikalus. Kalbėdamas apie Klaipėdos krašto reikalus, min. pirmininkas pareiškė, kad Lietuvos vyriausybė nemano varžyti ir pripažįsta teisę vokiečiams organizuoti nacional-socialistinės ideologijos pagrindais (t. y. kokie yra Vokietijoje). Tokia pat teisė pasilieka ir lietuviams. Lietuviai ir vokiečiai galės veikti, nekliudydami vieni kitiems ir nekenkdami esmiems Lietuvos valstybės reikalams.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Rengiasi Prie Pasaulinės Parodos

Cleveland, Ohio. — Šv. Jurgio parap. choras, vedamas talentingo muziko Vinco Greičiaus, nutarė vykti į New Yorko pasaulinę parodą rugsėjo mėn. ir dalyvauti lietuvių programe. Choras jau turi reikalingas gaidas ir stropiai rengiasi. Klebonas kun. V. G. Vilkutaitis tą kelionę remia ir sutiko būti ekskursijos garbės pirmininku.

Šv. Misijos

Vasario 26 d. Šv. Jurgio bažnyčioje prasidės šv. Misijos, kurias ves misijonierius jėzuitas kun. Kidykas.

Brolių Motūzų Filmos

Prieš kurį laiką seminarijon apsilankė Broliai Motūzai ir rodė iš Lietuvos atvežtas filmas. Ir ištikrųjų tenka pastebėti, jog jos yra gražiausios, kokių teko apie Lietuvą matyti. Filmos gražios, vaizdžios, bendrai visas Lietuvos gyvenimo sritis apimančios. Filmoms didesnio pasisekimo pridavė filmoms pritaikinta muzika, dainos, aiškinimai, taip, kad žiūrėtojai, be abejo, gavo tikrai lietuviškai nusiteikti ir gyviau pergyventi nušviestus Lietuvos gyvenimo vaizdus ir nuotykius.

Tenka Brolius Motūzus pasveikinti dėl filmų pasisekimo, ir palinkėti vis didesnių ir geresnių pasekų šioje srityje. (Teko sužinoti, nežinau ar tiesa ar ne), jog Broliai Motūzai paskutinį kartą važinėja su stomis filmomis ir nemano jų daugiau gaminti. Tokį pavykusį darbą nutraukti, žinoma, būtų šiek tiek gaila, nebent atsirastų kitas ar kiti asmenys, kurie šį dalyką, progai pasitikius, apsiimti varyti toliau.

Pagerbė Kleboną

Sausio 21 d. Šv. Jurgio parapijos auditorijoje, Cleveland, Ohio, buvo programa pagerbimui klebono kun. Vincento G. Vilkutaičio jo vardinių ir dvidešimt metų klebonavilno proga Šv. Jurgio parapijoje Cleveland, Ohio. Ta pačia proga jubilias atnašavo šv. Mišias sausio 22 d.

Programą surengė Seserys Pranciškietės su mokyklos jaunamečiais.

Clevelandiečiai katalikai lietuviai labai apgailestauja, kad nežinojo apie minėtą sukaktį. Kitaip, ji būtų buvusi paminėta platesniu mastu. Tas, tur būt, įvyko iš priežasties mūsų klebono kuklumo, kuris tokiuose atsitikimuose apie save niekad nemini.

Mes, kurie apie tai sužinojome, nors vėlai, nuoširdžiai sveikiname kleb. kun. V. Vilkutaitį ir linkime stiprios sveikatos ir kad Dievas duotų darbuotis šioje parapijoje kuo ilgiausia. Ad multos annos!

Jau Rengiasi Prie Velykinių Iškilnių

Cleveland, Ohio. — Šv. Jurgio parapijos choras, kompozitoriaus V. Greičiaus vedamas, jau pradėjo rengtis Velykų iškilniams. Pradėjo mokintis giedoti Handelio Alėliuja,

retos grožės veikalą. Choristai veikalu susižavėjo ir uoliai mokosi.

Prasidėjo Šv. Kazimiero Vienuolyno Naudai Vajus

Chicago, Ill. — Kasmet visose parapijose Šv. Kazimiero vienuolyno rėmėjos rengiama vajai vienuolyno naudai. Šių metų vajus prasidėjo nuo Aušros Vartų parapijos, kur sekmadienį, vasario 12 d. įvyko vakarienė, kurioje mokyklos vaikučiai išpildė programą. Per vakarienę toastmaster buvo par. vikaras kun. Vincentas Andriuška, M. I. C. Kalbėtojai buvo kun. B. Urba, kun. J. Mačiulionis, M. I. C. ir A. Nausėdienė. Valio už tokį gražų parengimą!

Gražiai Palaidota Maždinga Moterėlė

Vasario 13 d. tapo gražiai palaidota plačiai Šv. Jurgio parapijoje žinoma senutė Agotos Adomaitienės motina Eleonora Zekienė. Už jos sielą Šv. Jurgio parap. bažnyčioje buvo atlaikytos penkerios šv. Mišios. Priklausė prie Tretininkų, Maldos Apaštalavimo, Amžinojo ir Gyvojo Ražančiaus, Šv. Juozapo ir Nuolatinės Pagalbos Dievo Motinos draugų. Tų draugijų narės atidavė velionei prideramą paskutinį patarnavimą. Be vietinių kunigų už velionę atnašavo šv. Mišias taipgi kun. J. Mačiulionis, M. I. C., Čikagos Marijonų namo viršininkas ir kun. Adomas Jeskevičius, M. I. C., "Draugo" administratorius. Laidotuvių direktorius buvo gerai žinomas, simpatiškas visiems p. Ant. Phillips. Asmuo, kurs tikrai atlieka savo pareigas sulgy katalikiška savo sąžine, kuriam rūpi padėti artimui nevičn savo darbu, bet geru žodžiu, pasirodymas viešumoje rimtumu, tvarkingumu ir išsilavinimu. Mums lietuviams tikrai pasididžiavimas.

"Kristaus Karaliaus Laivas"

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis

2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790